

IZ ŠKOLSKIH ZADAĆNICA OSMAŠA...

Shvaćam da nisam više mamina princeza s plišanim medvjedićem. Nesvjesno primjećujem da sve više koračam po širokoj cesti zvanj život.

M.J.Š.

Kada me netko ljuti osjećaje zadržavam za sebe. Ako me konstantno ljute i na sva moja upozorenja ne mogu se suzdržati. Jednostavno sve pukne. Ne osjećam se dobro, napadam, vičem, vrijeđam. U takvim situacijama ljudi kažu da sam kratkih živaca. To nije istina jer moji osjećaji samo izmaknu kontroli. Kasnije sam tužan. Imam osjećaj kao da nitko neće razgovarati sa mnom i da su svi ljuti na mene.

M.J.

Što god osjećali moramo znati da od toga ne možemo pobjeći. Moramo s tim živjeti koliko god bilo teško jer je to normalan dio života.

M.M.

Osjećaji nam se svakodnevno mijenjaju i zapravo je jako teško objasniti što proživljavamo na tom velikom vrtuljku emocija.

D.Š.

Moji osjećaji su dobri kad znam da u nečemu mogu uspjeti.

K.P.

Kada se svađam s roditeljima, često shvatim da su oni u pravu, ali im to nemam snage reći. Jednostavno za to su krivi moji osjećaji.

M.K.

Meni je najbolji osjećaj kada zagriš svoju ljubav, onoga koga najviše voliš, osjećaš nekakvu toplinu i želi da taj trenutak traje vječno.

T.R.

Većina stručnjaka nas voli uspoređivati s vrećom hormona koje mijenjaju osjećaje u sekundi. To je zapravo velikim dijelom istina, a najučestaliji osjećaj je zbunjenost.

S.Š.

Imam posebno mjesto za razmišljanje i razradu osjećaja. To je napuštena obala, tamo potražim svoju stijenu i pustim da me valovi nose.

A.B.

U dobi u kojoj se trenutno nalazim, teško je razlučiti osjećaje prema osobama koje volim. Katkad mislim da ih mrzim jer me povrijede, ali ih zapravo volim i oni vole mene.

A.Dž.